

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΥΡΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ Α΄ ΚΑΡΠΑΘΑΚΗΣ ΚΑΙ ΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ ΤΟΥ 1948

Αποτελεί δι' ἡμᾶς ἱερὸν χρέος ἢ κατ' ἔτος ἀνάμνησις καὶ ἀναφορὰ εἰς τὸν Ἀλήστου μνήμης Ἀοίδιμον καὶ Ἀείμνηστον Ἀρχιεπίσκοπον τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρὸν ΜΑΤΘΑΙΟΝ Α΄ (Καρπαθάκη), κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὀσιακῆς κοιμήσεώς του τὴν 14-5-1950.

Ἦδη ἔχουν παρέλθει 63 ἔτη ἀπὸ τὴν ἐκδημίαν του ἐκ τῆς Στρατευομένης εἰς τὴν Θριαμβεύουσαν ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ τοῦ ΘΕΟΥ, καὶ ἡ μνήμη του διατηρεῖται ζωντανή, ὡς νὰ εὑρίσκεται ἐν ζωῇ.

Ἐφέτος δὲν θὰ ἀναφερθῶμεν γενικῶς εἰς τὸν θεάρεστον καὶ θαυμαστὸν βίον του, ἀλλὰ εἰς τὴν κορωνίδα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Πράξεών του, τὴν Ἱστορικῆς σημασίας Χειροτονίαν Ἐπισκόπου εἰς τὴν ὁποίαν προ-

έβη ὡς Ἐπίσκοπος Βρεσθένης, εὑρισκόμενος εἰς τὰς δυσμὰς τοῦ βίου του, 87 ἐτῶν, Μόνος Ὁρθόδοξος Ἀρχιερεὺς. Αὐτὴ ἡ πράξις τὸν ἀνέδειξε Βιβλικὴν Μορφήν καὶ Γνήσιον Ἀποστολικὸν Διάδοχον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ Ἀδιάδοχος Θεϊκὴ ΚΕΦΑΛΗ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἐκκλησιαστικῶς ΙΣΤΟΡΙΚΗ καὶ ΚΑΝΟΝΙΚΗ καὶ ΝΟΜΙΜΟΣ αὐτὴ Πράξις ἐτελέσθη τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1948, ὅταν κατ' ἔμπνευσιν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας διὰ τὴν Διασφάλισιν τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 26 Αὐγούστου 1948 Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τοῦ Κλήρου, ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος προέβη μόνος του εἰς τὴν Χειροτονίαν Ἐπισκόπου, τοῦ Τριμυθοῦντος Κύπρου Σπυριδῶνος Πάσιου.

Εἰς τὴν συνέχειαν, μετὰ τοῦ Τριμυθοῦντος ἐχειροτόνησε τὸν Πατρῶν Ἄνδρᾶν Ἀνέστην τὴν 13-9-1948. Ὁμοῦ οἱ τρεῖς ἐχειροτόνησαν τὸν Θεσσαλονίκης Δημήτριον Ψαροθεοδωρόπουλον τὴν 16-9-1948, καὶ οἱ τέσσαρες μαζὶ τὸν Κορινθίας Κάλλιστον Μακρῆν τὴν 25-10-1948.

Αἱ Ἀποστολικοῦ κύρους Χειροτονίαι αὐταὶ τοῦ Βρεσθένης Ματ-

*Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γ.Ο.Χ.
Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος
Ματθαῖος Α΄ Καρπαθάκης
1/3/1861-14/05/1950*

θαίου τὸ 1948 ἦσαν Ἱστορικῶς ἠτιολογημένοι καὶ Ἐκκλησιαστικῶς ἐπιβεβλημένοι. Ἐάν διὰ τὸ ἀπαρησίαστον τῶν Ἐπισκόπων ἐπιτρέπεται ἢ ὑφ' ἑνὸς χειροτονία Ἐπισκόπου, πόσο μᾶλλον διὰ τὸ ἀνύπαρκτον τῶν Ἐπισκόπων, ὡς συνέβαινε τὸ 1948; *«Ἐάν δὲ ἀνάγκη καταλάβῃ, ὑπὸ ἐνὸς χειροτονηθῆναι...»* (Αποστολικά Διαταγαί, Βιβλίον Η', Κεφ. ΚΖ').

Εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, αἱ χειροτονίαι αὐταὶ ἀπετέλεσαν **Σταθμὸν**, διὰ δὲ τοὺς πολεμίους τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Νεομερολογίτας καὶ ψευδοπαλαιομερολογίτας Φλωριναίους ἢ Φλωρινικούς, τοὺς **ΟΥΝΙΤΑΣ** τοῦ Νεομερολογιτισμοῦ, ἀποτελοῦν κάρφος εἰς τὸν ὀφθαλμὸν καὶ σημεῖον ἀντιλεγόμενον.

Αἱ ἀντιρρήσεις τῶν δύο αὐτῶν πολεμίων ἐξετάζονται ἀναλυτικώτερον εἰς τὴν συνέχειαν.

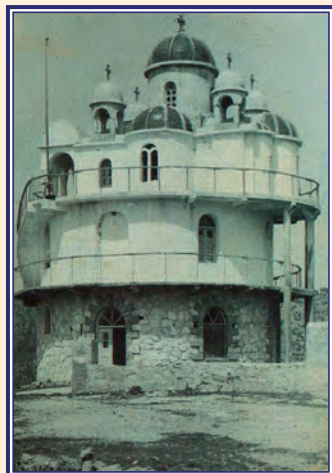
ΟΙ ΣΧΙΣΜΑΤΟΑΙΡΕΤΙΚΟΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΑΙ ΝΕΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΑΙ

Ἀντιτείνονται ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι τοῦ Ματθαίου καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν προερχόμενοι εἶναι ἀχειροτόνητοι, δὲν εἶναι Ἐπίσκοποι, δὲν ἔχουν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν, εἶναι ἐκτὸς Ἐκκλησίας, καὶ δὲν ἔχουν Μυστήρια. Ἰσχυρίζονται ὅτι τὰ μυστήρια ὅπου τελοῦν οἱ Ματθαϊκοὶ εἶναι ἀνύπαρκτα, διότι ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος, καθὼς καὶ οἱ χειροτονήσαντες αὐτὸν καὶ οἱ χειροτονηθέντες μετ' αὐτοῦ (σύνολον 7 Ἐπίσκοποι), ἦσαν καθηρημένοι ὑπὸ τῆς Συνόδου τῆς Νεομερολογιτικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1935.

Αἱ κατηγορίαι αὐταὶ τῶν Νεομερολογιτῶν ἐναντίον τῶν Ἐπισκόπων τοῦ Ματθαίου θὰ ἴσχυον ἐάν δὲν εἶχον προηγηθῆ αἱ αἰωνόβιοι Πανορθόδοξοι Καταδίκαι τοῦ Νέου Ἡμερολογίου καὶ τῶν Νεομερολογιτῶν,

Οἱ ὑπὸ τοῦ Βρεσθένης Ματθαίου χειροτονηθέντες τὸ 1948 τέσσαρες Ἀρχιερεῖς. Ἐξ ἀριστερῶν, ὁ Θεσσαλονίκης Δημήτριος, ὁ Τριμυθούντος Σπυρίδων, ὁ Πατρῶν Ἀνδρέας, καὶ ὁ Κορινθίας Κάλλιστος.

Ὁ Ἱστορικὸς Ἱερός Ναὸς τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ, ὅπου ἐτελέσθησαν αἱ χειροτονίαι τῶν 4 Ἐπισκόπων τὸ 1948.

ἐὰν δὲν ἴσχυον τὰ ἐναντίον των Ἐκκλησιαστικὰ Ἀναθέματα, ἐὰν ὡς ἐκ τούτου οἱ δεχθέντες τὸ Νέον Ἡμερολόγιον δὲν ἦσαν **ΕΚΤΟΣ** τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας.

Αἱ προϋποθέσεις αὐταὶ ὅμως δὲν εὐσταθοῦν, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ. Δὲν εὐσταθοῦν δὲ διότι κάθε Ἐκκλησία ἢ ὁποία, **κατὰ παράβασιν τῆς Πανορθοδόξου Καταδίκης καὶ τοῦ Ἀναθεματισμοῦ**, ἐδέχθη τὸ Νέον Γρηγοριανὸν Παπικὸν Ἡμερολόγιον, καὶ κάθε Ἐκκλησία ἢ ὁποία κοινωνεῖ μετ' αὐτῆς ἔστω καὶ ἐὰν ἀκολουθῆ τὸ Παλαιόν, κατέστη **ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΗ**. Τὰ Μυστήριά της **στεροῦνται τῆς Θείας Χάριτος**, καὶ αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ Πράξεις της εἶναι Ἐκκλησιαστικῶς **ἀνίσχυροι, ἀνυπόστατοι καὶ ἄκυροι**.

Τοῦτο ἀπορρέει καὶ καταδεικνύεται ἀπὸ μίαν σειρὰν γεγονότων τὰ ὁποία εἶναι ἀναμφισβήτητα καὶ ἀποτελοῦν μέρος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας καὶ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου τὰ ὁποία εἶχον καταγράψει καὶ ἐγνώριζον καλῶς οἱ **πρωτεργάται** τῆς Ἀλλαγῆς τοῦ Ἡμερολογίου καὶ τοῦ προκληθέντος Ἐκκλησιαστικοῦ Σχίσματος τὸ **1924**.

Ἡ εἰσαγωγή τοῦ Νέου Παπικοῦ Ἡμερολογίου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος τὸ **1924** εἶναι Ἀντικανονική, Παράνομος καὶ Πραξικοπηματική.

α) Διότι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ διὰ Πανορθόδοξων Μεγάλων Συνόδων τὸ **1583, 1587** καὶ **1593** εἶχε **ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΕΙ** καὶ **ΑΝΑΘΕΜΑΤΙΣΕΙ** τὸ Νέον Παπικὸν Ἡμερολόγιον καὶ εἶχε **ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙ** τὴν χρῆσίν του ἅμα τῇ ἐμφανίσει του: **«...ὡς ἔχη τὸ ΑΝΑΘΕΜΑ καὶ ΕΞΩ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τῆς τῶν Πιστῶν Ὀμνυόμεως ὡς εἶναι...»** (Συγγίλιον Ἀποφάσεως Πανορθόδοξου Συνόδου **1583**).

β) Διότι καὶ ἄλλαι Πανορθόδοξοι Σύνοδοι καὶ Πατριαρχικαὶ Ἀποφάσεις, ὅπως τοῦ **1722, 1756, 1836, 1848** καὶ **1904** ἐπανέλαβαν τὴν Ἀπαγόρευσιν τοῦ Νέου Ἡμερολογίου.

γ) Διότι αἱ καταδικαστικαὶ αὐταὶ Ἀποφάσεις καὶ Ἀπαγορεύσεις ἐφηρμοσθησαν ἐπὶ **341** ἔτη (**1583-1924**) ὑπὸ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, δηλαδή, ἡ αἰωνόβιος πρακτικὴ τῆς Ἐκκλησίας ἦτο πρακτικὴ ἀπορρίψεως καὶ καταδίκης, καὶ ὄχι ἀποδοχῆς, τῆς ἀλλαγῆς τοῦ Ἡμερολογίου ἢ τοῦ Πασχαλίου.

δ) Διότι ἡ εἰσαγωγή τοῦ Νέου Παπικοῦ Ἡμερολογίου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος τὸ **1924** ἐγένετο ὑπὸ τῆς **Ἐβραιομασονίας**. Τὴν Ἀλλαγὴν δὲν τὴν ἔκανε ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

ε) Διότι ἡ Ἀλλαγὴ τοῦ Ἡμερολογίου ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐγένετο **Πραξικοπηματικῶς, Ἀντικανονικῶς, Παράνομος καὶ μονομερῶς**.

στ) Διότι ἡ Ἀλλαγὴ τοῦ Ἡμερολογίου δὲν θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ οὔτε δι' Ἀποφάσεως νεωτέρας Πανορθόδοξου Συνόδου, καθότι αὕτη θὰ ἀντέβαινε εἰς τὰς Ἀποφάσεις τῆς Ἐκκλησίας **τὰς ληφθείσας ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ**

ὑπὸ τῶν προηγηθέντων Οἰκουμενικοῦ κύρους Πανορθόδοξων Συνόδων, καὶ δὲν θὰ ἦτο νόμιμος. Ἡ Καταδίκη, ὁ Ἀναθεματισμὸς καὶ ἡ Ἀπαγόρευσις κάθε Ἀλλαγῆς τοῦ Ἡμερολογίου ὑπῆρξε **Πανορθόδοξος**, ὅποτε μία Ἀποδοχὴ τῆς Ἀλλαγῆς τοῦ Ἡμερολογίου, ὅποτε καὶ ἐὰν ἤθελε ἀποφασισθῆ ὑπὸ νεωτέρας Πανορθόδοξου Συνόδου, θὰ ἦτο **ἄκυρος καὶ ἀνυπόστατος** καὶ θὰ καθιστοῦσε αὐτὴν τὴν Σύνοδον **Ἄντορθόδοξον**.

ζ) Ἡ Ἀλλαγὴ τοῦ Ἡμερολογίου ἐγένετο εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τοῦ Ἄντιχρίστου Οἰκουμενισμοῦ ὅπως αὐτὸ διευτυπώθη εἰς τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Οἰκουμενιστικῆς Κινήσεως, τὴν **Διαβόπτου Αἰρετικὴν Ἐγκύκλιον τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ 1920**, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν ὅλαι αἱ Αἱρέσεις ἀναγνωρίζονται *ὡς «Ἐκκλησῖαι Χριστοῦ, ὡς σύσσωμοι καὶ συγκληρονόμοι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ»*.

η) Ἡ Ἀλλαγὴ τοῦ Ἡμερολογίου ἀπεφασίσθη ὑπὸ ἐνὸς **ΛΗΣΤΡΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ** εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τὸ **1923** (ἀπὸ 10 Μαΐου ἕως 8 Ἰουνίου), ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ **Μασόνου** Πατριάρχου Μελετίου Μεταξάκη. Τὸ Συνέδριον αὐτὸ αὐτοτιτλοφορήθηκε *«Πανορθόδοξον»*, ἀλλὰ τὸ γεγονός καὶ μόνον ὅτι τὰ ἄλλα Πατριαρχεῖα δὲν συμμετεῖχον εἰς αὐτὸ οὐτε ἐφῆρμοσαν τὴν Ἀπόφασίν του ἀποδεικνύει πόσον **Ἄντορθόδοξον** ἦτο.

θ) Ὁ πρωτεργάτης τῆς Ἀλλαγῆς τοῦ Ἡμερολογίου Μελέτιος Μεταξάκης ἦτο καθηρημένος ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὅταν προήχθη ὑπὸ τῆς **Ἐβραιομασονίας** καὶ ἐγένετο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, χωρὶς κὰν νὰ τηρηθοῦν αἱ νόμιμα διαδικασίαι ψηφοφορίας τῆς Συνόδου.

ι) Ὁ ἄλλος πρωτεργάτης τῆς Ἀλλαγῆς τοῦ Ἡμερολογίου καὶ **Μασόνος** Χρυσόστομος Παπαδόπουλος προήχθη εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν τὴν **23ην** Φεβρουαρίου **1923**, ὅπως ἀντικανονικῶς, τῆ περιφρονήσει τῆς Ἱεραρχίας τῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ πενταμελοῦς Ἀριστίνδην Συνόδου διορισθείσης ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Κυβερνήσεως Γονατᾶ. Συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, οἱ προαχθέντες εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπισκόπου διὰ πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν μέσων ἢ διὰ Ἀριστίνδην Συνόδου ὑπόκεινται εἰς καθαίρεσιν, καθὼς καὶ οἱ ἀπαρτίζοντες τοιαύτην Σύνοδον, ἦτοι, καθαιροῦνται καὶ οἱ χειροτονήσαντες καὶ οἱ χειροτονηθέντες.

ια) Ἡ Ἀλλαγὴ τοῦ Ἡμερολογίου ἐγένετο ὅπως ἐξωεκκλησιαστικῶς μὲ τὴν πίεσιν τῆς ἐπαναστατικῆς στρατιωτικῆς Κυβερνήσεως Πλαστήρα-Γονατᾶ, καὶ τὴν ἀπειλητικὴν τῆς ἐπέμβασιν εἰς τὰς Συνοδικὰς συνεδριάσεις. Αὐτὴ εἶναι ἄλλη μία ἀπόδειξις ὅτι ἡ Ἀλλαγὴ τοῦ Ἡμερολογίου δὲν ἐγένετο ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

ιβ) Ἡ Ἀλλαγὴ τοῦ Ἡμερολογίου ἐγένετο **παρὰ** τὴν ρητὴν Ἄρνησιν τῶν πρεσβυγενῶν καὶ τῶν μεγάλων Πατριαρχείων τὰ ὁποῖα συνέχισαν νὰ ἀκολουθοῦν τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον.

Ἐν κατακλείδι, τόσον ἡ Ἀλλαγὴ τοῦ Ἡμερολογίου αὐτὴ καθ' ἑαυτή, ὅσο καὶ ὁ Πραξικοπηματικὸς, Ἀντικανονικὸς καὶ Παράνομος τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐγένετο, κατέστησαν ἀμέσως τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΗΝ, ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΗΝ.

Αὐτὴ ὑπῆρξεν ἐξ ἀρχῆς ἡ ἀπαρέγκλιτος θέσις τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ματθαίου Καρπαθιάκη, ὁ ὁποῖος παρέμεινεν εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν ἕως τέλους καὶ οὐδέποτε, ἀπὸ τὸ 1924 καὶ μετὰ, ἀνεγνώρισε τὰς ἀποφάσεις τῆς Νεοημερολογικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς Ἐκκλησιαστικῶς δεσμευτικὰς, οὔτε τὰ Μυστήριά της ὡς ἔχοντα Θεῖαν Χάριν.

ΟΙ ΦΛΩΡΙΝΑΙΟΙ ΟΥΝΤΑΙ ΤΟΥ ΝΕΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΙΣΜΟΥ

Ἀπορρίπτουν τὰς ὑπὸ τοῦ Βρεσθένης Ματθαίου χειροτονίας Ἐπισκόπων τὸ 1948 μὲ μίαν σειρὰν κατηγοριῶν καὶ ἰσχυρισμῶν, οἱ ὁποῖοι ὅμως εἶναι ἀνυπόστατοι, ἀβάσιμοι καὶ ἀνίσχυροι, ὅπως ἀποδεικνύεται εἰς τὴν συνέχειαν.

1η Κατηγορία: Ἡ Χειροτονία Ἐπισκόπου ὑφ' ἐνὸς Ἐπισκόπου ἀπαγορεύεται ἀπὸ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ δὲν εἶναι Κανονικὴ, ἐπειδὴ πρέπει νὰ γίνῃ ὑπὸ δύο ἢ τριῶν.

Ἀναίρεσις: Ἡ ὑφ' ἐνὸς χειροτονία Ἐπισκόπου ἀπαγορεύεται ὅταν ὁ χειροτονῶν Ἐπίσκοπος ἀνῆκει εἰς Σύνοδον, ὅταν ὑπάρχη Σύνοδος, διότι τότε ἡ χειροτονία ἀποτελεῖ πραξικόπημα, ὄχι διότι ὁ εἷς Ἐπίσκοπος δὲν εἶναι ἀρκετὸς νὰ χειροτονήσῃ Ἐπίσκοπον.

Ἡ Ἀπαγόρευσις λοιπὸν προϋποθέτει ὅπωςδῆποτε τὴν ὑπαρξιν Συνόδου ἢ τὴν ὑπαρξιν ἔστω καὶ ἐνὸς ἀκόμῃ Ἐπισκόπου.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν χειροτονιῶν τοῦ 1948 δὲν ἴσχυεν αὐτὴ ἡ προϋπόθεσις. Διὰ τῶν χειροτονιῶν τοῦ 1948 ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος δὲν ἐστασίαζεν ἐναντίον οὐδεμιᾶς Συνόδου, διότι τότε δὲν ἦτο μέλος κάποιας Συνόδου, οὔτε ὑπῆρχε Σύνοδος Ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων, οὔτε ὑπῆρχεν εἷς ἀκόμῃ Ἐπίσκοπος μετὰ τοῦ ὁποῖου εἶχεν Ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν. Διὰ τοῦτο, ἡ ἀνωτέρω κατηγορία δὲν εὐσταθεῖ οὔτε δύναται νὰ στοιχειοθετηθῇ.

Δὲν ὑπάρχει Ἱερὸς Κανὼν τῆς Ἐκκλησίας ὁ ὁποῖος νὰ ἀπαγορεύῃ τὸν ἕνα Ἐπίσκοπον νὰ χειροτονῇ ἀκόμῃ καὶ ὅταν εἶναι μόνος του, ὅταν δὲν ὑπάρχη ἄλλος Ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνῆκει.

Ὅλοι οἱ Κανόνες οἱ ὁποῖοι ἀπαγορεύουν τὴν ὑφ' ἐνὸς χειροτονίαν Ἐπισκόπου ΠΡΟΫΠΟΘΕΤΟΥΝ καὶ θεωροῦν ὡς δεδομένην τὴν ὑπαρξιν Συνόδου ἢ τὴν ὑπαρξιν ἔστω ἐνὸς ἀκόμῃ ἄλλου Ἐπισκόπου μετὰ τοῦ ὁποῖου ὁ χειροτονῶν νὰ ἔχη Κανονικὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν.

Ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος ἦτο μόνος του τὸ 1948. Δὲν εἶχε Ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν μὲ κανένα Ἐπίσκοπον, διότι μὲ δύο Ἐγκυκλίους τὸ 1937 εἶχεν ἀποκόψει ὡς Σχισματικούς καὶ εἶχεν ἀπορρίψει τὸν Δημητριάδος Γερμανὸν καὶ τὸν πρῶτον Φλωρίνης Χρυσόστομον, ἐνῶ τὸ 1943 διέκοψε Ἐκκλησια-

στικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Κυκλάδων Γερμανοῦ ὡς Σχισματικοῦ καὶ ἔκτοτε παρέμεινε μόνος του. Ἡ διακοπὴ ἐγένετο διὰ λόγους πίστεως καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις, ὅπως ἀναφέρεται εἰς τὰς Ἐγκυκλίους του.

Τὸ φρόνημα τοῦ Βρεσθένης Ματθαίου ἦτο ὅτι ἡ Νεομερολογιτικὴ Ἐκκλησία εἶναι ὄντως καὶ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΗ, ὅτι στερεῖται τῆς Θείας Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος καὶ δὲν ἔχει Μυστήρια.

Τὸ φρόνημα τοῦ πρώην Φλωρίνης καὶ τῶν ὑπολοίπων ἦτο ὅτι ἡ Νεομερολογιτικὴ Ἐκκλησία, τὴν ὁποίαν θεωροῦν μόνον ὑπόδικον ὡς μὴ καταδικασμένην ὑπὸ Μεγάλης Συνόδου, δὲν εἶναι ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΗ, ἀλλὰ μόνον ΔΥΝΑΜΕΙ ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΗ, ἦτοι, τὰ Μυστήριά της εἶναι Ἐγκυρα, τὸ Μύρον τοῦ Νεομερολογιτικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ἔχει Ἁγιαστικὴν Χάριν, καὶ οἱ βαπτισθέντες εἰς τὸ Νέον Ἡμερολόγιον καὶ προσερχόμενοι δὲν πρέπει νὰ μυρώνωνται.

2α Κατηγορία: Αἱ χειροτονίαι τὰς ὁποίας ἐτέλεσεν ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος μόνος του εἶναι ἄκυροι καὶ ἀνυπόστατοι, διότι ἐνῶ ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι Ἐπίσκοποι διὰ νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν διαδικασίαν, δὲν τοὺς ἔλαβεν ὑπ' ὄφιν καὶ τοὺς ἠγνόησεν.

Ἀναίρεσις: Ὁ Βρεσθένης ὄντως ἠγνόησε τοὺς Νεομερολογίτας Ἐπισκόπους, διότι ἐπεβάλετο νὰ τοὺς ἀγνοήσῃ ὡς Ἐνεργεῖα Σχισματικούς, ὅπως τοὺς εἶχον ἀγνοήσει ὅλοι οἱ Γ.Ο.Χ. τὸ 1924 καὶ τὸ 1935 καὶ ἔκτοτε.

Ὁ Χριστιανουπόλεως Χριστόφορος Χατζῆς καὶ ὁ Διαυλείας Πολύκαρπος Λιώσης, δύο ἐκ τῶν χειροτονηθέντων μετὰ τοῦ Βρεσθένης τὸ 1935, δὲν ἠδύναντο νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄφιν, διότι αὐτοὶ εἶχον ἀναγνωρίσει ὡς Κανονικὴν τὴν Καθαίρεσίν των ὑπὸ τῆς Νεομερολογιτικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ιδιώτευσον καὶ ἐλειτουρογοῦσαν ὡς Ἱερεῖς, ὅπερ ἀποτελεῖ Αὐτοκαθαίρεσιν καὶ προδοσίαν τῆς Ἀρχιερωσύνης των, πράγμα ἀνεπανόρθωτον, κατὰ τὸν Β' Κανόνα τῆς ἐν Ἁγία Σοφία Συνόδου τὸ 879. Ἀποτελεῖ καὶ προδοσίαν τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Πίστεως.

Ὁ δὲ Κυκλάδων Γερμανὸς καὶ ὁ πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομος, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας προφορικὰς καὶ ἐγγράφους ἐκκλίσεις τοῦ Βρεσθένης Ματθαίου, μὲ πολλοστήν τὴν Ἐπιστολὴν τῆς 9-7-1948, νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ὁμολογίαν, δηλαδὴ, νὰ κηρύξουν ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΗΝ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Νέου Ἡμερολογίου ὅπως εἶχον πράξει τὸ 1935, καὶ νὰ προχωρήσουν μαζὺ εἰς χειροτονίας Ἐπισκόπων, παρέμειναν εἰς τὸ κακόδοξον φρόνημά των μέχρι τέλους τῆς ζωῆς των καὶ δὲν ἐχειροτόνησαν ποτέ.

Καίτοι αὐτοὶ ἦσαν ἐν τῇ Κακοδοξίᾳ, ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος δὲν τοὺς ἠγνόησεν. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἐπέμενον εἰς τὴν Κακοδοξίαν των καὶ δὲν εἶχεν Ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν μετ' αὐτῶν, δὲν ὑποχρεοῦτο, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπιηροεῦτο, νὰ συμπράξῃ μετ' αὐτῶν.

Οί ίδιοι ἐπὶ ἔνδεκα (11) ἔτη δὲν εἶχον Ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Βρεσθένης οὔτε ἐλειτουροῦσαν μετ' αὐτοῦ. Πῶς λοιπὸν ἤξιωσαν νὰ συμπράξῃ μετ' αὐτῶν ἢ νὰ τοὺς λάβῃ ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν χειροτονίαν Ἐπισκόπων; Τοῦτο ἀποτελεῖ μεγίστην ἀπάτην, καταπάτησιν τῆς κοινῆς λογικῆς, καὶ ἐξαπάτησιν τοῦ λαοῦ.

Ἐξ ἄλλου, ὁ πρῶν Φλωρίνης Χρυσόστομος, ὁ Μεγαρίδος Χριστόφορος καὶ ὁ Διαυλείας Πολύκαρπος ἐδημοσίευσαν δέσμευσιν εἰς ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν, τὴν 14-11-1945, ὅτι δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ προβοῦν εἰς χειροτονίας Ἐπισκόπων, τὴν ὁποίαν καὶ ἐτήρησαν μέχρι τοῦ θανάτου των. Οὕτω ἀπέδειξαν τὸ Αἰρετικὸν φρόνημά των, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Νέου Ἡμερολογίου εἶναι Κανονικὴ καὶ ἔχει ἔγκυρα Μυστήρια, καὶ ὅτι θὰ ἦτο ἀντικανονικὴ πρᾶξις ἢ ὑπ' αὐτῶν χειροτονία Ἐπισκόπων.

Βεβαίως, ἀφοῦ δι' αὐτοὺς ἡ Ἐκκλησία τοῦ Νέου Ἡμερολογίου εἶναι μόνον Δυνάμει Σχισματικὴ, δηλαδὴ, εἶναι Κανονικὴ μὲ ἔγκυρα Μυστήρια, τότε καὶ ἡ ὑπ' αὐτῆς Καθαίρεσις των καὶ ἡ ἐπαναφορὰ των εἰς τὴν τάξιν τῶν Μοναχῶν τὸ 1935 εἶναι Κανονικὴ, ἔγκυρος καὶ ἰσχυρά. Κατὰ τὸ φρόνημά των, λοιπὸν, ἀπὸ τὸ 1935 καὶ μετὰ δὲν εἶναι Ἐπίσκοποι, ἀλλὰ Μοναχοί. Πῶς ἀπαιτοῦν ἀπὸ τὸν Βρεσθένης νὰ συμπράξῃ μετὰ Μοναχῶν διὰ τὴν χειροτονίαν Ἐπισκόπων;

Ἐδῶ πρέπει νὰ ἐπισημανθῇ καὶ τὸ ἐξῆς: Ὁ Βρεσθένης κατεδίκασε καὶ ἀπεκήρυξε τὸν πρῶν Φλωρίνης καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ διότι ἐκήρυττον τὴν Νεομερολογικὴν Ἐκκλησίαν ὡς Δυνάμει μόνον Σχισματικὴν. Ὁ πρῶν Φλωρίνης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ὅμως ΔΕΝ ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΑΝ ποτὲ τὸν Βρεσθένης, ὁ ὁποῖος ἐκήρυττε τὴν Νεομερολογικὴν Ἐκκλησίαν ὡς Ἐνεργεῖα Σχισματικὴν, διότι τότε θὰ κατεδίκαζαν καὶ τὸν ἑαυτὸν τους, ἐπειδὴ τὸ 1935 τὴν εἶχον ἀποκηρύξει καὶ αὐτοὶ ὡς Ἐνεργεῖα Σχισματικὴν. Αἱ μεταπτώσεις καὶ αἱ ἀλλαγαὶ τοῦ φρονήματός των τοὺς ἔφερον εἰς δεινὴν θέσιν.

3η Κατηγορία: Ὑπῆρχον Ἐπίσκοποι καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη νέων χειροτονιῶν.

Ἀναίρεσις: Ἡ Κατηγορία αὐτὴ χρειάζεται δύο ἀπαντήσεις.

α) Νεομερολογίται Ἐπίσκοποι ὑπῆρχον καὶ τὸ 1935, ὅμως τότε ὁ πρῶν Φλωρίνης μὲ τὸν Δημητριάδος καὶ τὸν Ζακύνθου δὲν τοὺς ἔλαβον ὑπ' ὄψιν των, καὶ ἐχειροτόνησαν τέσσαρας Ἐπισκόπους, ἔχοντες ἤδη ἀποκηρύξει τὴν Νεομερολογικὴν Ἐκκλησίαν ὡς **ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΗΝ**. Καὶ καλῶς ἔπραξαν. Διατί θὰ ἔπρεπε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του τοὺς Νεομερολογίτας ὁ Βρεσθένης τὸ 1948;

Ἐὰν ὑπῆρχεν ἀνάγκη χειροτονιῶν τὸ 1935, ἀναντιρρήτως ὑπῆρχε πολὺ περισσότερον καὶ τὸ 1948.

β) Ἀπὸ τὸ 1937, μὲ τὴν διακήρυξιν τοῦ Δυνάμει καὶ Ἐνεργεῖα, δηλαδὴ, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Νέου Ἡμερολογίου εἶναι ΔΥΝΑΜΕΙ μόνον Σχισματικὴ καὶ ὄχι ΕΝΕΡΓΕΙΑ Σχισματικὴ, ὁ πρῶν Φλωρίνης Χρυσό-

στομος με τον Δημητριάδος Γερμανόν και άργότερον ό Κυκλάδων Γερμανός, άνεγνώρισαν την Νεομερολογιτικήν Έκκλησίαν **ουσιαστικώς ως Κανονικήν**, ως έχουσαν Άγιαστικήν Χάριν εις τὰ μυστήριά της. **Αυτό σημαίνει ότι και ή ύπ' αυτής Καθαίρεσις των είναι Κανονική και Ίσχυρά.** Όποτε αυτοί το 1948 δέν είναι **Έπίσκοποι αλλά Μοναχοί.**

Τò γεγονός μάλιστα ότι υπέβαλον Αιτήσεις προς την Νεομερολογιτικήν Έκκλησίαν τής Ελλάδος και προς τò Νεομερολογιτικόν Πατριαρχείον τής Κωνσταντινουπόλεως και προς τò Υπουργείον Θρησκευμάτων, δια **την Άρσιν τής Καθαίρεσέως των** υπό τής Νεομερολογιτικής Έκκλησίας και δια την άποκατάστασιν των εις Νεομερολογιτικὰς Μητροπόλεις, άποδεικνύει ότι **άνεγνώριζον την μεν Καθαίρεσιν των** ως Πράξιν Κανονικήν, Ίσχυράν και Έκκλησιαστικήν, την δέ **Σχισματικήν Έκκλησίαν του Νέου Ημερολογίου** ως Όρθόδοξον και άρμοδίαν να άναίρεση την Καθαίρεσιν των. Έν όλίγοις, δια των ένεργειών αυτών ώμολόγησαν σαφέστατα και άπεδέχθησαν με τον πλέον επίσημον τρόπον ότι δέν ήσαν **Έπίσκοποι, αλλά άπλώς Μοναχοί.** Και Μοναχοί όντες, πώς άπαιτούσαν να συμπράξη ό Βρεσθένης μετ' αυτών εις την χειροτονίαν έπισκόπων το 1948; Αυτό τους το κατήγγειλεν ό Βρεσθένης Ματθαίος υπευθύνως εις την Έγκύκλιον τής 21ης Σεπτεμβρίου 1944. Ό Βρεσθένης ποτέ δέν έλαβεν ύπ' όψιν του την Καθαίρεσιν του υπό τής Νεομερολογιτικής Έκκλησίας ούτε διεννοήθη να ζητήσει την Άναίρεσιν αυτής.

Έπί πλέον, με Κηρύγματα, Έγκυκλίους, Διασαφήσεις και Δημοσιεύματα εις τον Τύπον, πολλακίς κατέστησαν γνωστόν ότι δέν έθεώρουν τους έαυτούς των Έπισκόπους τής Έκκλησίας των Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών, αλλά ότι ήσαν άπλώς **«τò καθαρòν αίμα»** και **«ή φρουρά»** μέσα εις την Νεομερολογιτικήν Έκκλησίαν, ότι ήσαν **«ιδεολόγοι ενός Όρθοδόξου θεσμού και δέν άποτελούν ανεξάρτητον Έκκλησίαν»**, και ότι δέν ειχον ουδεμίαν πρόθεσιν να προβοούν εις χειροτονίας έπισκόπων. Έπί λέξει διεκήρυξαν: **«Ημείς οί Παλαιμερολογίται δέν άποτελοϋμεν ιδιαιτέραν και ανεξάρτητον Όρθόδοξον Έκκλησίαν έν Ελλάδαδι διότι ουδεμία Έκκλησία μās άνεγνώρισεν ως τοιαύτην άλλ' είμεθα έντός τής άνεγνωρισμένης Αυτόκεφάλου Έλληνικής Έκκλησίας ως μία Φρουρά»** (βλέπε την άπό 1/6/1944 ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ του πρώην Φλωρίνης και επίσης την άπό 18/1/1945 ΔΙΑΣΑΦΗΣΙΝ του).

Πώς λοιπόν έγείρεται ή άξίωσις ότι έπρεπε να ληφθοϋν ύπ' όψιν υπό του Βρεσθένης Ματθαίου ώστε να μην χειροτονήση Έπισκόπους μόνος του ή και να μην χειροτονήση Έπισκόπους παντελώς;

4η Κατηγορία: Ό Βρεσθένης Ματθαίος έχειροτόνησε μόνος του χωρίς Έγκρισιν Συνόδου.

Άναίρεσις: Ό Βρεσθένης Ματθαίος τò έτος 1948 δέν ήτο μέλος κάποιας Συνόδου άπό την όποίαν να έπρεπε ή έστω να ήδύνατο να λάβη

ἔγκρισιν ἢ σύμφωνον διὰ τὰς χειροτονίας νέων Ἐπισκόπων. Τοῦτο ἀποτελεῖ Ἱστορικὴν πραγματικότητα. Τὸ 1937 εἶχεν ἀποκηρύξει τὸν Δημητριάδος καὶ τὸν πρῶν Φλωρίνης ἐξ αἰτίας τῶν **πολιτικῶν των εὐελιξιῶν** καὶ τῆς **σοφιστείας** τοῦ **Δυνάμει καὶ Ἐνεργεία**. Ἀπὸ τὸ 1943 ἦτο ὁ μόνος του, ἔχων ἀποκηρύξει τὸν Κυκλάδων ὅστις ἤρχισε νὰ φρονῆ καὶ νὰ διπλῶνῃ τὰς ἰδίας ἀντορθοδόξους δοξασίας τοῦ πρῶν Φλωρίνης.

Ὁ πρῶν Φλωρίνης καὶ οἱ περὶ αὐτὸν «ἐπίσκοποι» εἶχον ἤδη ἐκπέσει ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Ὁμολογίαν τὴν διακηρυχθεῖσαν τὸ 1935 πρὸ τῆς χειροτονίας τῶν τεσσάρων Ἐπισκόπων. Αὐτὸ τὸ μαρτυροῦν οἱ ἴδιοι εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 13 **Ἐγκύκλιον** τὴν ὁποίαν ἐξέδωκαν τὴν 26ην Μαΐου 1950, μόλις 12 ἡμέρας μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ματθαίου. Εἰς αὐτὴν ἀνήρρεσαν καὶ ἀνεκάλεσαν ὅλας τὰς ἀπὸ τὸ 1937 καὶ ἕως τότε **Πράξεις, Ἐγκυκλίους, Δημοσιεύσεις, Διακηρύξεις, Κηρύγματα** καὶ αὐτὸν ἀκόμῃ τὸν ἐπιστημονικὸν ὅρον **Δυνάμει καὶ Ἐνεργεία**, ὡς ἀντίθετα πρὸς τὰς Ἀρχὰς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὁμολογίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Δι' αὐτῆς τῆς Ἐγκυκλίου διεκήρυξαν τὴν ἐπ' αὐτῶν τῶν εἰς τὴν Ὁμολογίαν τοῦ 1935.

Αὐτὸ ἀποτελεῖ δημοσίαν ὁμολογίαν τῆς περὶ τὸν πρῶν Φλωρίνης «Συνόδου» τὸ 1950 ὅτι ἀπὸ τὸ 1937 ἕως τὸ 1950, ἄρα καὶ κατὰ τὸ 1948, κατὰ τὸ ἔτος τῶν ὑπὸ τοῦ Βρεσθένης Χειροτονιῶν, **δὲν ἦσαν Ἐπίσκοποι, ἀλλὰ Μοναχοί, δὲν ἦσαν Σύνοδος Ἐπισκόπων, δὲν ἦσαν Ὁρθόδοξοι, δὲν εἶχον τὸ Ὁρθόδοξον φρόνημα** ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Νέου Ἡμερολογίου εἶναι **ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΗ**, τὸ ὁποῖον ἐκήρυττεν ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος. Μὲ ποῖον δικαίωμα λοιπὸν εἶχον τὴν ἀπαίτησιν νὰ λάβῃ παρ' αὐτῶν Ἐγκρισιν ὡς παρὰ Συνόδου;

Ἀποδεικνύουν περιτράνω καὶ ὁμολογοῦν ἐπισήμως καὶ δημοσίως διὰ τῆς Ἐγκυκλίου αὐτῆς ὅτι καὶ οἱ τέσσαρες δὲν ἦσαν Ὁρθόδοξοι Ἐπίσκοποι τὸ 1948, ὅποτε δὲν ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ τοὺς λάβῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁ Βρεσθένης, τὸν ὁποῖον δικαίωνουν κατὰ κράτος. **Διὰ τῆς Ἐγκυκλίου αὐτῆς ἀναγνωρίζουν τὴν Κανονικότητα τῶν χειροτονιῶν τοῦ Βρεσθένης Ματθαίου, διακηρύσσοντες κατ' οὐσίαν ὅτι ἦτο ὁ μόνος ἐν Ἑλλάδι Ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος τὸ 1948.**

Ἐὰν ἐπίστευον ὅτι ἦσαν Σύνοδος Ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ Βρεσθένης ὄφειλε νὰ λάβῃ Ἐγκρισιν διὰ τὰς Χειροτονίας τοῦ 1948, ὡς νὰ ἦτο μέλος τῆς, ὅπως διατείνονται καὶ ἀφήνουν νὰ ἐννοηθῆ **ψευδῶς, διαπὶ δὲν προέβησαν ποτὲ εἰς τὴν Καθαίρεσιν οὔτε τοῦ Βρεσθένης οὔτε τῶν ὑπ' αὐτοῦ χειροτονηθέντων; Ἀπλούστατα, διότι δὲν ἐπίστευον ὅτι ἦσαν Σύνοδος, ὅτι ἦσαν Ἐπίσκοποι, ὅτι ἦσαν Ὁρθόδοξοι, καὶ ὅτι εἶχον οἰανδήποτε δικαιοδοσίαν ἐπὶ τοῦ Βρεσθένης καὶ τῶν Χειροτονιῶν του. Ἐμμέσως καὶ ἀμέσως ἀνεγνώρισαν τὰς Χειροτονίας Ἐπισκόπων τοῦ Βρεσθένης ὡς ΚΑΝΟΝΙΚΑΣ.**

5η Κατηγορία: Ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος ἦτο τιτουλάριος καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ χειροτονήσῃ.

Ἀναίρεσις: Ἀπὸ τὸ 1935 ἕως τὸ 1937, ὅταν οἱ Γ.Ο.Χ. ἦσαν ἠνωμένοι, ὁ Βρεσθένης προέβη εἰς πολλὰς Ἱεροπραξίας, Κουρὰς Μοναχῶν καὶ Χειροτονίας Διακόνων καὶ Ἱερέων, χωρὶς νὰ ἐλεγχθῆ ὑπὸ τῆς Συνόδου τοῦ ὅτι δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῆ τοιαύτας πράξεις διότι ἦτο τιτουλάριος. Καὶ αὐτὴ λοιπὸν ἡ κατηγορία τῶν Φλωριναίων εἶναι ἐκ τοῦ πονηροῦ καὶ δὲν δύναται νὰ τοῦ καταλογισθῆ καὶ ἀπορρίπτεται.

Βεβαίως ὁ τιτουλάριος Ἐπίσκοπος, ἂν καὶ εἶναι κανονικὸς καὶ πλήρης Ἐπίσκοπος, ὅταν ἀνίκει εἰς Σύνοδον δὲν τελεῖ Ἱεροπραξίας, Μυστήρια, Ἐγκαίνια ἢ Κουρὰς Μοναχῶν, χωρὶς τὴν ἄδειαν ἢ ἐντολὴν τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου ἢ τῆς Συνόδου. Ὅταν ὅμως δὲν ἀνήκει εἰς Σύνοδον, ὅπως ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος ἀπὸ τὸ 1943 ἕως τὸ 1948, πῶς καὶ διαπὶ νὰ μὴν τελέσῃ ἅπαντα τὰ τοῦ Ἐπισκόπου δικαιώματα καὶ καθήκοντα;

Πρέπει νὰ τονισθῆ ὅτι ὁ πρῶν Φλωρίνης δὲν ἦτο οὔτε κὰν τιτουλάριος, διότι εἶχε παραιτηθῆ ἀπὸ τὴν Μητρόπολιν Φλωρίνης, καὶ ὅμως τελούσε Μυστήρια καὶ χειροτονίας κληρικῶν. Ἐκεῖνος εἶχε τὸ δικαίωμα τῆς Ἱεροπραξίας καὶ ὁ Βρεσθένης δὲν τὸ εἶχεν;

Ὁ τελικὸς σκοπὸς τοῦ πρῶν Φλωρίνης καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἦτο νὰ μείνουν ἀκέφαλοι οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ἄνευ Ἐπισκόπων, καὶ νὰ ὑποχρεωθοῦν ἐξ ἀνάγκης νὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὴν Νεοημερολογιτικὴν Ἐκκλησίαν. Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν πραγμάτων: Ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος ἦτο μόνος του καὶ ἐχειροτόνησε τέσσαρας Ἐπισκόπους διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Ὁ πρῶν Φλωρίνης καὶ οἱ περὶ αὐτὸν Ἐπίσκοποι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν συνολικῶς τέσσαρες, δὲν ἐχειροτόνησαν οὔτε ἓνα Ἐπίσκοπον. Ἦσαν τέσσαρες καὶ ὅμως ἄφησαν τοὺς ὁπαδούς των ἀκεφάλους, χωρὶς Ἐπισκόπους.

Διαπὶ αὐτοὶ οἱ τέσσαρες δὲν ἐχειροτόνησαν οὔτε ἓνα Ἐπίσκοπον; Διότι ὄχι μόνον δὲν ἦσαν Ὁρθόδοξοι, ἀλλὰ ἀποδεχθέντες τὴν καθαίρεσίν των, ἦσαν ἀπλοὶ Μοναχοί, καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἔπρεπε νὰ τοὺς λάβῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος, καὶ καλῶς δὲν τοὺς ἔλαβε.

Ἡ μίπως θὰ ἔπρεπε νὰ μὴν εἶχε χειροτονήσει καὶ ὁ Ματθαῖος Ἐπισκόπους διὰ νὰ τρέχουν καὶ οἱ Ματθαϊκοὶ εἰς τοὺς Νεοημερολογίτας Ρώσους τῆς Διασπορᾶς εἰς τὴν Ἀμερικὴν νὰ πάρουν χειροτονίαν ὅπως ὁ Φλωριναῖος Ἀκάκιος Παππᾶς τὸ 1960;

Ἐκ τῶν τεσσάρων αὐτῶν Ἐπισκόπων, οἱ δύο, ὁ Χριστόφορος Χατζῆς καὶ ὁ Πολύκαρπος Λιώσης, **δηλώσαντες μετάνοιαν**, προσεχώρησαν εἰς τὴν Σχισματικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Νέου Ἡμερολογίου καὶ ἐνετάχθησαν ὡς κανονικὰ μέλη τῆς Συνόδου τῆς, ἔχοντες **ἀποκηρύξει καὶ προδώσει** τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Ἄλλη μία δικαίωσις τοῦ Βρεσθένης Ματθαίου.

Οί άλλοι δύο, ό πρώην Φλωρίνης και ό Κυκλάδων Γερμανός, απέθανον έχοντας δημοσιεύσει εις Έγκυκλίους τό παλαιόν φρόνημα των ότι ή **Νεομμερολογιτική Έκκλησία είναι μόνον Δυνάμει Σχισματική**, ότι μέχρι να γίνει Πανορθόδοξος Σύνοδος να την καταδικάση (ή όποία δεν έγινε ποτέ) **είναι υπόδικος, άρα Κανονική** και έχει Χάριν εις τά Μυστήριά της, ότι τό Μύρον του Πατριαρχείου έχει Άγιαστικήν Χάριν και ότι δεν χρειάζεται να μυρώνονται οί βαπτισθέντες εις την Έκκλησίαν του Νέου Ήμερολογίου και προσερχόμενοι. Και πάλιν άλλη μία δικαίωσις του Βρεσθένης Ματθαίου.

Έάν προς στιγμήν δεχθώμεν ότι ή Έκκλησία του Νέου Ήμερολογίου είναι **Δυνάμει** μόνον Σχισματική έπειδή δεν κατεδικάσθη Συνοδικώς δια την παράβασίν της, τότε και ό Βρεσθένης, ό όποιος δεν κατεδικάσθη Συνοδικώς δια τας Χειροτονίας Έπισκόπων του **1948**, είναι **Δυνάμει μόνον Άντικανονικός**. Έάν, όπως λέγουν, ή Έκκλησία του Νέου Ήμερολογίου έχει έγκυρα Μυστήρια με Άγιαστικήν Χάριν έπειδή είναι υπόδικος, τότε και αί Χειροτονίαί Έπισκόπων του **1948** είναι **Έγκυροι και Κανονικάί**, έπειδή ό Βρεσθένης Ματθαίος είναι υπόδικος. Διατί τας άπέρριψαν οί Φλωρινικοί άπό την πρώτην στιγμήν **πρό Συνοδικής Άποφάσεως** και δεν τας έδέχθησαν όπως δέχοντα τό Νέον Ήμερολόγιον; Αϊδώς, Άργειο!

6η Κατηγορία: **Ό Βρεσθένης Ματθαίος έπρεπε να είχε πάρει τό σύμψηφον έστω ένός Έπισκόπου τής έπισήμου Έκκλησίας του Νέου Ήμερολογίου δια να είναι Κανονικάί αί χειροτονίαί του 1948.**

Αναίρεσις: Με την κατηγορίαν αυτήν οί Φλωριναίοι άπορρίπτουν μόνον την Πράξιν τής Έκλογής του Έπισκόπου. Άποδέχονται την Πράξιν τής Χειροτονίας αυτής καθ' έαυτής, και οί ίδιοι άποδεικνύουν ότι είναι Κανονική και Νόμιμος ή χειροτονία Έπισκόπου ύφ' ένός Έπισκόπου όταν ύπάρχει σύμψηφον.

Όπως αναφέρεται και εις τό Ίερόν **«Πηδάλιον»**, κατά τούς πρώτους αιώνας ή λέξις **«χειροτονώ»** έσήμαινε **«τείνω τήν χείρα»** ήτοι **«ψηφίζω»**. Διπλαδί, και οί ίδιοι οί Φλωριναίοι άποδέχονται ότι ως Μυστήριο ή χειροτονία Έπισκόπου δύναται να τελεσθῆ ύφ' ένός. Αυτό συνέβη πολλάκις εις την Ίστορίαν τής Έκκλησίας. Ός έκλογή, όμως, κατά τούς Φλωριναίους δεν άρκοῦσε προς τούτο ό εις Έπίσκοπος, ό Βρεσθένης Ματθαίος, άλλα έχρειάζετο τό σύμψηφον και ένός άκόμπ Έπισκόπου, έστω και Νεομμερολογίτου.

Η κατηγορία αυτή προϋποθέτει και αναγνωρίζει ότι ή Νεομμερολογιτική Έκκλησία είναι Όρθόδοξος και όχι Σχισματική. Αυτό ακριβώς ήτο και είναι τό κακόδοξον φρόνημα των Φλωριναίων, και τότε και σήμερα. Δια τούτο δεν συνέπραξε μαζί των ό Βρεσθένης Ματθαίος.

Εις την πραγματικότητα, ή άνωτέρω κατηγορία άποτελεϊ δικαίωσιν του Βρεσθένης Ματθαίου και όχι άπόδειξιν ένοχής του. Φανερώνει πόσο

διαφορετική ήτο ή Πίστις καί τò φρόνημα τοῦ Βρεσθένης ἀπό τὴν πίστιν καί τò φρόνημα τῶν Φλωριναίων, καί δικαίωνει ἀπολύτως τὸν Βρεσθένης διὰ τὴν ἀπόφασίν του νὰ χειροτονήσῃ μόνος του καί νὰ μὴ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του τοὺς Φλωριναίους.

7η Κατηγορία: Ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος εἶχεν ἐγώισμὸν καί ἤθελε νὰ κάνῃ ἰδικὴν του ἐκκλησίαν.

Ἀναίρεσις: Τὸ 1935, ὅταν ὁ πρῶν Φλωρίνης Χρυσόστομος μὲ τὸν Δημπριάδος Γερμανὸν καί τὸν Ζακύνθου Χρυσόστομον κατεδίκασαν ἐπισήμως καί δημοσίως τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Νέου Ἡμερολογίου ὡς **ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΗΝ** καί ἐχειροτόνησαν τέσσαρας Ἐπισκόπους, μεταξὺ τῶν ὁποίων καί τὸν Βρεσθένης Ματθαῖον Καρπαθάκην, μίπως ἤθελον νὰ κάνουν καί αὐτοὶ ἰδικὴν τῶν ἐκκλησίαν **λόγῳ ἐγώισμοῦ;**

Ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος ἐπίστευε καί τὸ 1948 ὅ,τι ἐπίστευε καί τὸ 1935 καί τὸ 1924 καί ἕως τῆς κομίσσεώς του τὸ 1950, ὅτι δηλαδὴ ἡ Νεοημερολογικὴ Ἐκκλησία εἶναι **ΕΝΕΡΓΕΙΑ Σχισματικὴ**. Ὁ ἴδιος ἐπίστευε καί ἤτο Κανονικὸς Ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξέπεσαν καί οἱ χειροτονήσαντες αὐτὸν καί οἱ μετ' αὐτοῦ χειροτονηθέντες τὸ 1935.

Διὰ τῆς χειροτονίας τῶν νέων Ἐπισκόπων τὸ 1948, ἔχων φθάσει εἰς ἡλικίαν 87 ἐτῶν καί μὴ ἔχων ἄλλον Ὁρθόδοξον Ἐπίσκοπον, δὲν ἐπίστευεν ὅτι δημιουργεῖ νέαν ἐκκλησίαν ἢ ἰδικὴν του ἐκκλησίαν, ἀλλὰ ὅτι διακονεῖ τὴν Ἀποστολικὴν Πίστιν καί τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν ἐντὸς τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας. Τοῦτο μαρτυρεῖται ὑπὸ τῶν ἀδιαφεύστων πηγῶν τῆς Ἱστορίας.

Σημειωτέον, ὁ Ἀκάκιος Παππᾶς, ὅταν ἤτο Ἀρχιμανδρίτης τὸ 1945, δι' ἐπιστολῆς του προέτρεπε τὸν Βρεσθένης Ματθαῖον νὰ προβῆ εἰς χειροτονίας Ἐπισκόπων μόνος του. Τότε θὰ ἤτο Κανονικὴ καί Νόμιμος ἢ ὑφ' ἐνὸς χειροτονία, ἰδίως ἐὰν ὁ Βρεσθένης εἶχε χειροτονήσει καί τὸ Ἀκάκιον; Καί ὅταν ὁ Βρεσθένης προέβη εἰς χειροτονίας τὸ 1948 ὁ Ἀκάκιος δὲν τὰς ἐδέχθη ὡς νομίμους καί τὸ 1960 μετέβη εἰς τὴν Ἀμερικὴν καί ἐχειροτονήθη ὅλως Ἀντικανονικῶς ὑπὸ ἐνὸς Παλαιοημερολογίτου καί ἐνὸς Νεοημερολογίτου τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς, παρὰ τὴν ρητὴν Ἄρνησιν τῆς Συνόδου τῶν.

8η Κατηγορία: Οἱ Ἐπίσκοποι τοῦ Ματθαίου δὲν πρέπει νὰ λειτουργοῦν διότι εἶναι ἀγράμματοι.

Ἀναίρεσις: Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ποτὲ δὲν ἔθεσεν ὡς προϋπόθεσιν χειροτονίας Ἐπισκόπου τὸν ὅρον νὰ εἶναι ἐγγράμματος ὁ ὑποψήφιος, ἀλλὰ νὰ εἶναι Πιστὸς καί ἐνάρετος. Εἶναι γνωστὰί πολλαὶ περιπτώσεις ἀγράμμάτων Ἐπισκόπων οἱ ὁποῖοι ἤσαν **θεωμένοι κατὰ Χάριν** καί συμ-

(*Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 61*)

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΜΑΤΘΑΙΟΣ Α΄ ΚΑΡΠΑΘΑΚΗΣ ΚΑΙ ΑΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ ΤΟΥ 1948

(Συνέχεια έκ τής σελίδος 55)

μετεΐχον ούσιαστικῶς εἰς πολλές Τοπικὰς καὶ Οἰκουμενικὰς Συνόδους, μὲ πλέον χαρακτηριστικὴν τὴν περίπτωσιν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Ἡ φαιδρὰ καὶ γελοία αὐτὴ κατηγορία καταρρίπτεται παταγωδῶς καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ περὶ τὸν πρόην Φλωρίνης ἐγγράμματοι Ἐπίσκοποι, πτυχιούχοι θεολόγοι, ἐπρόδωσαν τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν ἴδιον ἐμετὸν τῆς Σχισματοαιρετικῆς Νεομερολογιτικῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία τοὺς εἶχε καθαιρέσει τὸ 1935.

Ἐκ τῶν πραγμάτων, οἱ Φλωριναῖοι ἀπεδείχθησαν καὶ ψευδοπαλαιομερολογῖται, καὶ ΟΥΝΙΤΑΙ τοῦ Νεομερολογιτισμοῦ, καὶ Σχισματικοί, καὶ ὑπουλοὶ προδότες τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οἱ Φλωριναῖοι ἀπέδειξαν ὅτι τὸ 1948 ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος ἦτο ὁ μόνος Ὁρθόδοξος καὶ Κανονικὸς Ἐπίσκοπος, ὅτι αὐτοὶ δὲν ἦσαν οὔτε Ὁρθόδοξοι οὔτε Ἐπίσκοποι ἀλλὰ Μοναχοί, καὶ ὅτι αἱ Χειροτονίαι τοῦ Βρεσθένης ἦσαν ἔγκυροι, Κανονικαί, ὑποσταταὶ καὶ ἀναμφισβητήτου κύρους, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπῆρχεν ἄλλος Ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος.

Ἐξετέθησαν ἀνωτέρω αἱ κατηγορίαι τῶν Νεομερολογιτῶν καὶ τῶν Φλωριναίων ἐναντίον τοῦ Βρεσθένης Ματθαίου καὶ ἐναντίον τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων χειροτονιῶν Ἐπισκόπων τὸ 1948. Ἄπασαι αἱ κατηγορίαι ἀπεδείχθησαν ἀνυπόστατοι. Ἐκ τῆς Ἱστορίας καὶ ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν πράξεων καὶ δημοσιεύσεων τῶν κατηγορῶν ἀπεδείχθη ὅτι ὁ Βρεσθένης Ματθαῖος ἦτο ὁ μόνος Ὁρθόδοξος καὶ Κανονικὸς Ἐπίσκοπος καὶ αἱ Χειροτονίαι ἦσαν ἔγκυροι καὶ Κανονικαί, ὅπως προβλέπει τὸ Ἐκκλησιαστικὸν καὶ ΚΑΝΟΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Διὰ τοῦτο τιμῶμεν τὸν Βρεσθένης Ματθαῖον, τὸν μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπον τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ὡς γνήσιον Ἀποστολικὸν Διάδοχον καὶ Βιβλικὴν μορφήν, διότι δι' αὐτοῦ ἐνήργησεν ὁ ΘΕΟΣ νὰ συνεχισθῇ ἡ Ἀποστολικὴ Πίστις καὶ ἡ Ἀποστολικὴ Διαδοχὴ τῆς Μιάς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Αὐτῆς τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας εἴμεθα μέλη χάριτι Θεοῦ, καὶ πρὸς διάκρισιν φέρομεν τὴν ὀνομασίαν «Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος» ἢ «Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος».

Τοῦ Ἀειμνήστου καὶ Ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυροῦ Ματθαίου Α΄ Καρπαθάκη
ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ.